

Syysiltojen pimetessä on mukava siemailla lämmintä teetä ja mussuttaa makeaa omenapiirakkaa. Yhtenä iltapäivänä etsin oikein Inkerin kirkon mukin ja sinivalkoisen lautasen ja vaikka piirakan maussa ei ollutkaan moittimista, niin ei se ikävää juuri lievittänyt. Sain kuitenkin viettää tavallista ihanamman hetken ystäviä ja työtovereita siellä kaukana ajatellen ja heidän puolestaan rukoillen. Vaikka rajat ovat kiinni, niin Jumala silti toimii yhä edelleen niin siellä kaukana kuin täällä Suomessakin. Hän on muutenkin perillä maailman menosta jokaista yksityiskohtaa myöten.

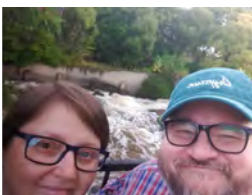
Hyvää alkanutta syksyä!

Mitä kuuluu? Minulle kuuluu ihan hyvää. Olemme kaikki pysyneet edelleen terveinä. Hannun kanssa olemme kumpikin tahoillamme etätöissä - minä olen kotona ja Hannun työpiste on äitinsä luona. Tytöt käyvät normaalisti koulua. Se on tässä maailmantilanteessa erityisen suuri ilon- ja kiitosaihe!

Kotona työskentelyssä on tietysti se hyvä puoli, ettei tuhlaannu aikaa työmatkoihin, mutta eipä sitten tapaa muitakaan ihmisiä. Tämä sosiaalisen kanssakäymisen vaje alkaa olla jo aikamoinen. Siksi iloitsen kovasti netin mahdollistamista palavereista ja tapaamisista, vaikka yhä enenevässä määrin huomaan myös, kuinka niissä väsy. Pitää ihan eri tavalla keskittyä siihen, mitä muut sanova. Eihän elävää ihmistä ja yhdessäoloa voita mikään!

Viime syksynä mietin, josko alkaisin taas jotakin harrastamaan. Menemisiä oli kuitenkin niin paljon, etten ole jaksanut harrastaa mitään kodin ulkopuolelle suuntautuvaa. Asiantila kuitenkin muuttui, kun liityinkin Alppilan kirkolla kokoontuvaan kuoroon. Tuntuu aivan mahtavalta taas laulaa muutaman vuoden tauon jälkeen!

Ihanaa on ollut myös työpäivän jälkeen lähteä Hannun kanssa ajeluille. Tytöt eivät jostakin syystä ole niin kiinnostuneita tällaisista retkistä. :) Kiva on päästä tutustumaan lähiympäristöön. Hannukaan ei ollut koskaan käynyt Helsingin Vanhankaupunginkoskella. Aivan mahtava paikka! Olen kiitollinen siitä, että rajoitustenkin aikana voi käydä "tuulettumassa".

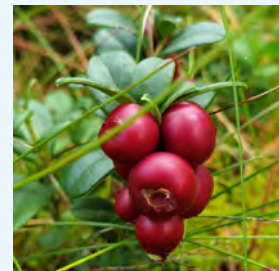
Vantaalla, 21. syyskuuta

KIITOSAIHEITA

- ihana syksy
- into käännöstarkistukseen
- paluu lauluharrastuksen pariin
- te esirukoilijat ja työni tukijat
- kiitos siitä, että tulevaisuudemme on Jumalan käsissä

RUKOUSAIHEITA

- Inkerin Kirkko -lehden seuraavan numeron valmistuminen
- käännöstarkistus (1. Kun.)
- koronatilanne maailmalla, Suomessa, Virossa ja Venäjällä
- Inkerin kirkko ja sen paimenet sekä keskuskanslian remontti ja muutto
- taloudellinen tuki työlleni ja uudet kuukausilahjoittajat

Jumalan johdatus

Tässä istumme Saranskissa ruokapöydässä Polinan luona ja vieressäni istuvat nyt jo edesmenneet Voimalan veljekset. Heistä Tauno vuosia myöhemmin ehti käydä useasti myös meillä Pietarissa. He rohkaisivat, rukoilivat ja myös tukivat työtämme.

Lähdin Mordvaan 1999, syyskuun puolivälissä. 7.-8.10. järjestetyssä mordvalaisten III kongressissa sain olla jakamassa hengellistä kirjallisuutta sen osallistujille. Samalla tutustuin myös Mirjam Makkoseen, joka jo silloin oli mukana raamatunkäännöstyössä ja jonka työtoveriksi Jumala minut nyt on johdattanut.

Toissaviikolla kaivoin taas sen toisen työtietokoneenikin esiin ja nyt vihdoin sitä varten, että ihan oikeasti aloitin käännöstarkistuksen! Olisinko sinä iltapäivänä ehtinyt käydä läpi peräti puolitoista jaetta 1. Kuningasten kirjasta. Prosessi näin alussa ainakin on minun kohdallani todella hidas. Ja kun nyt on päähuomioni vielä seuraavassa Inkerin Kirkko -lehdessä, niin en voikaan keskittyä käännöstyöhön kuin vain lyhyissä pätkissä. Alku oli silti todella rohkaiseva! Ensinnäkin - touko-kesäkuussa käyty ersän kielen pikakurssi antoi todella paljon enkä ollut lomien aikana unohtanut ihan kaikkea. Ja kun minun piti muistiinpanoista varmistaa ersämordvan adjektiivien "käyttäytyminen", niin kansioni aukesi juuri oikeasta paikasta! Sen lisäksi varsinaisen tekstin tarkistaminen alkukieleen vertaamalla ei myöskään tuntunut ylivoimaiselta, koska käytössäni on aika hyviä apuvälineitä Paratext-ohjelman puitteissa. Taas vahvistui se, että kun Jumalaa kutsuu tehtävään, niin hän myös varustaa siihen.

Tarkistusprosessissa minua rohkaisee myös se, että ainakin näin alkuvaiheessa minun pitää tehdä raakatarkistus, jonka jälkeen sitten yhdessä Mirjamin ja Tamara-kääntäjän kanssa vielä käymme tekstin läpi. Ja yhtälailla kun silloin lokakuuisessa kirjallisuuden jakotilanteessa vuonna 1999 ihmiset ilahtuivat äidinkielisestä Jumalan Sanasta, mordvalaiset ilahtuvat siitä edelleen. Sana leviää ja se rohkaisee.

*Ihmisen sydän aivoittelee hänen tiensä,
mutta Herra ohjaa hänen askeleensa. Sananlaskut 16:9*

Kiitos, kun olet olemassa! Miellelläni kuulisin myös sinun kuulumisiasi.

Siunauksin,
Liliann

Lähetäjätiimiini

Tämä kirje menee paperiversiona 174 osoitteeseen ja sähköpostissa 262 sen tilanteelle. Monet teistä ovat mukana jo syksystä 1999, jotkut on tullut mukaan ihan äskettäin. Olen kiitollinen jokaisesta teistä! Näin me olemme yhdessä mukana maailmanhistorian suurimmassa tehtävässä - ilosanoman viemisessä! Mukanaolollanne ja esirukouksilla on todellakin merkitystä!

Kun Jeesus kulki aikanaan opetuslapsineen ympäri maata, hän olisi voinut tehdä jokapäiväisen ruokaihmeen itselleen ja tiimilleen. Niin hän ei kuitenkaan tehnyt, vaan hän antoi ystävilleen mahdollisuuden olla taloudellisesti mukana mission toteuttamisessa. (Luukas 8:1-3). Monet tämän kirjeen saajista olette tukeneet työtäni nimikkoseurakuntien kautta. Tällaisten tukijoiden lukumäärästä minulla ei ole tietoa, mutta kiitos paljon teille kaikille! Kansanlähetyksen ja piirien kautta 63 ihmistä on viimeisen vuoden aikana tehnyt henkilökohtaisen lahjoituksen (joko kertalahjoituksena tai kuukausilahjoittajana). Kiitos! Ja kävipä vielä ilmi, että SEITSEMÄN ihmistä on tukenut työtäni ilman että olisi saanut edes kirjettäni. Kiitos teille ja tervetuloa nyt myös kirjeiden saajien joukkoon!

Kannatuksessani on kuitenkin vajausta. Haluaisitko ryhtyä kuukausilahjoittajaksi? Pienelläkin säännöllisellä summalla olet suuressa mukana! Tilittiedot tässä alla ja kuukausilahjoittajaksi voi liittyä joko kansanlähetyksen.fi -sivuston kautta tai suoraan omissa nettipankissa.

Nimikkoseurakunnat

**Helsingin Mikael,
Jämsä, Parkano, Petäjävesi,
Pitäjänmäki ja Äänekoski**

Tule mukaan:

Lahjoittamalla viitteellä 21306
jollekin seuraavista tileistä:

Helsingin Kansanlähetyksen
Danske FI33 8000 1001 5582 47

Hämeen Kansanlähetyksen
OP FI71 5730 0820 0457 02

K-Suomen Kansanlähetyksen
Nordea FI45 1838 3000 0169 98

Suomen Ev.lut. Kansanlähetyksen
FI83 2070 1800 0283 25

KIITOS LAHJASTASI!